

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg vil godt takke for svaret. Jeg synes, at det klart giver et meget mere nuanceret billede i forhold til det, der kom ud i pressen i sidste uge, men jeg synes også, at pressen efterlod nogle ting, som jeg synes er meget vigtigt at få klart præciseret, for den efterlod den opfattelse, at det var et stort problem, og at det var meget svært at finde løsninger på det.

Så jeg vil egentlig godt have statsministeren til at bekræfte, at det faktisk ikke er noget alvorligt problem, og at man både kan og normalt bør kunne finde pragmatiske løsninger på det, hvis der er nogle, der ønsker at bede i arbejdstiden.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Allerførst vil jeg sige til fru Lone Yalcinkaya, at jeg er glad for, at vi fik den her dialog i dag, og jeg kan bekræfte, at den overskrift, der også var givet, var misvisende, og at den måde, tingene var klippet sammen på, jo nærmest gav indtryk af, at det sådan havde været i et særskilt interview, men det viste sig jo senere, efterhånden som vi fik det belyst, også ved et møde med pressen lidt tidligere i sidste uge, at tingene var stærkt sammentømrede ud fra en skæv vinkel.

Derfor skal jeg ikke ind i en eller anden citatdiskussion med Dansk Folkeparti. Jeg ser jo, at næsten hele holdet er mødt frem her i dag. Det er jo også deres yndlingstema, der er på i dag, så det undrer mig egentlig ikke. Det vil jeg ikke begive mig ind i. Det tror jeg ikke tjener noget formål.

Jeg kan derimod sige ganske kort til talerne fra Dansk Folkeparti, at det, der adskiller Dansk Folkeparti og regeringen, nok er, at vi er meget optaget af at løse de reelle problemer på en god og på en menneskelig måde. Vi ønsker ikke politisk at misbruge det forhold, at vi har en række flygtninge, indvandrere, der er kommet til landet, og som kan bidrage positivt til vores samfunds udvikling, hvis vi gør en anstrengelse fra begge sider.

Til hr. Knud Erik Hansen: Ja, jeg tror, at det skal forblive, som det er, at alle de problemer, der måtte være, skal løses på en god måde på den enkelte arbejdsplads, uanset om der er tale om spørgsmål om tørklæder eller der er tale om spørgsmål om at udøve sin religion. Det gælder, som hr. Knud Erik Hansen efterlyste, heldigvis i langt, langt de fleste tilfælde. Det er jo, som fru Lone Yalcinkaya sagde, meget, meget sjældent, vi har nogle problemer her. Jeg tror, det er et par år siden, vi sidst havde det spørgsmål oppe.

Jeg har på konferencen i Fredericia blot villet appellere til, at vi blev bedre til at tale med hinanden, også om de ømme temaer, også om de temaer, vi normalt ikke taler om, herunder spørgsmålet om vores religionsudøvelse, for jeg tror fuldt og fast på, at når vi også kan tale om det, så er det en ekstra vej til at lære at forstå hinanden bedre og dermed også at komme bedre ind i det danske samfund på en god og på en velfungerende måde.

Jeg håber med disse bemærkninger også at have afklaret, hvordan vi ser på dette vigtige spørgsmål. Og jeg har ikke mere at tilføje.

Lone Yalcinkaya (CD):

Jeg ønsker blot få klarlagt det her med bønnen, der måtte foregå i arbejdstiden, dvs. fra man kommer på arbejde, til man skal hjem.

Jeg vil gerne bede ministeren bekræfte, at det er korrekt, at der her er tale om afbrydelser af 5 minutters varighed, at det sker to til tre gange i løbet af en arbejdsdag; og som vi på forhånd ved, har vi kaffepauser både formiddag og eftermiddag, og frokostpauser, hvor man så kan bruge tiden til at stresses af og lave nogle fysiske bevægelser. Det er sundt at lave dem. Det er ikke, fordi vi herfra skal anbefale, at man laver samme øvelser, hvis ikke man mener det alvorligt.

Men er det ikke korrekt, at det blot er 5 minutter ad gangen maksimalt tre gange i løbet af en arbejdsdag, der i forvejen er fleksibel på de enkelte arbejdspladser, og hvor der ikke er nogen problemer?

De mennesker, der i forvejen har svært ved at komme ind på arbejdsmarkedet, skal ikke stå endnu svagere med disse påstande om, at det skulle være problematisk at være troende muslim.

Derudover vil jeg gerne igen have ministeren til klart at bekræfte, at det er arbejdsgiverens ret at lede og fordele arbejdet, og så må vi derefter kigge på det.

Pia Kjærsgaard (DF):

Nu har vi hørt en masse fra statsministeren om, at sådan var det ikke ment og sådan var det ikke sagt. Jeg kunne da godt have lyst til at gå ind i en citatdiskussion, men det vil statsministeren åbenbart ikke. Mon ikke det, der er sket, er, at statsministeren så forfærdelig gerne ville prøve på at komme ind i den her debat og så særdeles kluntet er kommet derfra? Det synes jeg debatten i dag tyder meget på.